

ACC. NR. 157

Landskap: SKÅNE Upptecknat av: And Andersson
Härad: HERRESTAD Adress: Bussjö
Socken: YSTAD Berättat av: _____
Uppteckningsår: 1929 Född år _____ i _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör
Sägen om Kittedusten

1

Nästa
Anders Anderson
Bussjö

Sågen om Kittelbuske.

De va en gång en som hilde Märten, som skulle gå på dans i Braumme^a som kom förbi Kittelbuske sent en kväll. De va dansen i full gång hos köllan där, ä Märten motte stänna ä ble me.

Sien gick de runt där långt ned ad natten. När de så börja lida framad så tackana börja gäla, sa Märten: "Nu gal tacken den ~~vite~~ svarte". "Ä liarell danser ja me Märte," sa köllan. Så börja de das, ä sa Märten: "Nu gal tacken den vite." - "De attar ja inte mer än de svide," sa köllan. Te sist börja solen ä skärsla, ä sa Märten: "Nu gal tacken den röe." - "Dä stundar ja ti joren den döe," sa köllan som dansa, men ä så ble han fi.

(1 sida)

Men när han kom fram te byen, va de just ä dic hade slutad dansen.

* "Kittelbuske" var ett mindre buskskär, som växte på ärona tier vid Braumme, väster om landsvägen och något söder om de sk. Dammemarkshusen. Sin betydelse skulle den fått genom någon "märkvärdig" händelse, ett mord eller dylikt på platsen.

Som ^{exempel} på den respekt man hyste för den kan nämnas, att ehuru den ^{atminstone} på senare tid lägg inne i åkern och tier hinder, någode inte arrendatorerna taga bort den. Då nummer avlidit äron Per Isaksson (inom parantes sagt en kraftnatur, försinnad och orätt, evad det gällde) övertog gården och nedhögg "busken" var det inte utan protester och olycksprofetior. Han fick han knappast själv komma och ä mindre busken. Ar Dammemarkshusens behövande var det inte heller någon som vågade använda den, varför den till sist fick komma i en forgrav.

Thane, Herrestad N. 7. 1929.